

SAVAŞ YOL ALIYOR Dünya, yeni ve güzel günlere, umutlara...

22.02.2003

Kemal Günaydın
Metalurji Yük.Müh.

Keşfedilmeye başlandığı yıllardan beri, hemen her Avrupa devletinin istilasına uğrayan Amerika, 1783 Paris Antlaşmasıyla, Birleşik Devletler olarak tanındı. Bir dünya gücü olarak, I. Dünya Savaşı ile çıktı tarih sahnesine. ABD üzerindeki Ekonomik-politik hakimiyetlerini sürdürmeye devam eden İngiltere'nin ve kara Avrupa'sının savaş lortları ve kompradorları savaştan sonra, finans kapitalin ve mason oluşumlarının üst örgütü olarak, 1921 yılında ABD'de, Dış İlişkiler Konseyi (CFR) adıyla bir gizli teşkilat kurdular. Uluslararası sermayenin dünya hakimiyetini sağlamak ve tek dünya devletini kurmak için oluşturulan CFR bir yandan, ABD ekonomik-politik hegemonyasını dünyaya dayatırken, krizler çıkartarak, suikastlar-darbeler yaparak, güç kullanarak şiddet politikaları geliştirirken, 1954 yılında Avrupalı alt örgütü Bilderberg gurubunu kurdu. Böylece oluşan dünya çapındaki, tekelci-kapitalist örgütlenmeyi güçlendirecek oluşumları olan; BM, NATO, Dünya Bankası, IMF, CIA ve benzeri birçok yapılanmayla artık dünya halklarına sömürü, savaş, zulüm zincirinde hükmetmeye başladı. CFR ve Bilderberg, II. Dünya Savaşını örgütlediler. Piyon Hitler vasıtasıyla, dünya halklarına kan kusturdular. Savaştan, Avrupalı, Afrikalı, Asyalılar ve Japonya zararlı çıkarken, ABD daha büyümüş, savaş sanayiini geliştirmiş olarak çıktı. Atom bombası yaptı ve kullandı. Ve nihayet 1973 yılında Japonya ve Avrupa ülkeleri ile birlikte Trilateral Komisyonu'nu da kurarak, tüm dünya finans kapitalini kontrol eden, entrika çemberi tamamlanmış oldu. Dünyanın dört bir yanındaki doğal kaynaklara ve petrole göz koydu.

Mart 1968'de ABD Başkanı Johnson'ın, beş yıl süren ve dört milyon sivil halkın ölmesine sebep olan savaşın ardından Vietnam yenilgisini kabul ederek, şartsız barış istemesinin ardından savaşız kalan ABD, sayısız savaş gemisi, uçak gemileri ve filolarıyla okyanuslarda CIA'nin seyir defterine göre, savaş tohumları ekmeye ve yeni savaşlar aramaya çıktı.

1968 haziranında 6. Filo, Türk Halkına ihtişamını göstermek ve korku salmak için İstanbul'a demirledi. İstanbul gençliğinin direnişi ile, Filo askerleri denize döküldü. İşbirlikçilerinin korumasındaki ABD Deniz Piyadelerinin kovulması esnasında, devrimci gençlik ilk kurbanını verdi. Halkımız ilk orada duydu bu sözü; yankee go home !

Sonra yine geldiler. Beyinlerinin gücüyle direnip, yüreklerinin gücüyle ayakta duran on binlerce öğrencinin, Demir Döküm, Rabak, Elektrometal, Singer işçilerinin ve İstanbulluların tok ve gür, onurlu ve emredici sesi inletti İstanbul'u ; yankee go home !

6.Filo, bu tarihe geçen direniş esnasında demir almak zorunda kaldı Marmara'dan. Fakat işbirlikçilerinin, ceplerine para koyarak topladığı, Dolmabahçe Camisi Bahçesinde Filoya karşı namaz kılan, elleri gürlü, şişli lümpen grup, Taksime girmesi önlenen yürüyüşün, alana alınan küçük bir gurubunun üzerine saldırtıldı. Çok can kaybedildi Kanlı Pazar'da. Öğretmen, feri solmaya başlayan gözlerini, son bir defa açarak, boğuk, kısık seslendi; yankee go home!

Türk gençliği, ABD'nin yayılmacı, emperyalist kimliğini ve halkın direnişi karşısında hiçbir gücün tutunamayacağını 1968'de görmüştür. ABD bu günde Türkiye'ye Irak savaşını dayatıyor, Kıbrıs'ın Türksüzleştirilmesini dayatıyor ve yine gençliğin, halkın işbaşı yapması gerekiyor.

CFR, Amerikan ve Yahudi asıllı, anglo-sakson beş bine yakın; banker, silah üreticisi ve silah tüccarı, maden ve petrol tröstünün, elliye yakın "eliti" vasıtasıyla yönetiyor ABD'yi. Medya, pentagon ve tekelci-uluslararası sermaye vasıtasıyla yönlendiriyor dünyayı. Amerika'nın merkez bankası görevini yürüten, "elit" in elindeki bankaların birleşmesinden oluşmuş Federal Rezerv, doların üzerine İsrail'in on iki piramidini ve onun üstüne de Yehova Üçgeni'ni koyup, altına da "yeni dünya düzeni" (novus ordo seclerum) yazarak CFR'nin, gerçek kimliğini tescil ediyor, dayatıyor dünyaya.

ABD'nin arkasındaki güçlerin kimler olduğunu, nasıl hareket ettiklerini anlamadan, dünyaya nasıl hükmettiklerini bilmeden emperyalizm anlaşılabilir. "Tek Dünya Hakimiyeti", "Yeni Dünya Düzeni" dayatmasının gerçekleri görülemez. Yukarıdaki yapıya sahip ABD emperyalizmi, kendi sermaye çemberi dışındaki bütün dünya halklarını, hammadde zengini ulus devletleri birer, birer kuşatarak, üçüncü nesil savaş gücünün (deniz, hava, kara, uzay) gölgesinde, kendi değerlerinden kopararak,

kimliksizleştirerek, köleleştirmeyi amaçlamaktadır. Ekonomik dayatma artık, ekonomik-politik-askeri dayatmaya dönüşmüştür.

ABD, dünyada uyguladığı vahşetin, devlet terörünün, kan ve intikamın üstünde oturuyor. Eski deniz piyadesi Ken Nichols O'Keefe'nin iddialarına göre; Körfez Harekatında Irak'ta ve Afganistan'da, ABD bombardıman uçaklarından halkın üzerine, seyreltilmiş uranyum bombaları atılmıştır. Kırk bin Bosnalıyı dozerlerle toprağa gömen Miloseviç ne kadar savaş suçlusudur. Savaşın da bir etiği vardır. 1988 de Halepçede halkının üzerine kimyasal silah, komşularına napalm bombası atan, Saddam ne kadar suçluysa, yıllarca Afgan halklarına zulmeden Taliban ne kadar suçluysa, yıllarca Ladin'i eğitip silahlandıran, Saddam'a kimyasal, biyolojik, nükleer silah teknolojisi sağlayan Bush'lar da o kadar suçludurlar. Hiroşima'ya atom bombası atan ABD'dir. Pearl Harbour baskınından sonra, 120.000 Japon'u kamplara doldurdular ve bunların on beş bini üç ayda açlıktan öldü, başkan Eizhonever'di. Kongo'da Lumumba'yı deviren, İran'da Musaddık'ı devirip Şah'ı iktidara getiren, sonra onu da devirip Humeyni'yi iktidara taşıyan, Kennedy, Martin Luther King, Salvador Allende katliamları, Kore'den- Viatnam'a ülkelerin ikiye bölünmeleri, Filipinler'den-Somalî'ye düzenlenen operasyonlar, Fanko'yu-Salazar'ı halklarının başına bela edenlerin kimler oldukları bilinmektedir. ABD dünya sahnesine çıktığından beri, tüm dünya halklarına, hatta kendi halkına bile korku salıyor, kovboy hukuku uyguluyor. Amerika'da halk uçağa binmeye, seyahate gitmeye korkuyor. Her an bir füze bekliyor, balon patlasa ödü kopuyor, pencerelerini bantla kapatıyor, odun sobaları alıyor. Çünkü, "elit" in yetiştirdiği, amaçları için kullandığı terörizm, bir süre sonra dönüp sahibine saldırıyor. ABD, emperyalist amaçları için yaratıp, eğittiği terörist örgütlere veya devletlere verdiği kitle imha silahlarının, mikrobiyolojik silahların, harir gazlarının, nükleer silahların telaşına düşmüştür. Para için, servet için yaratılan pislğin batağındadır. Bütün dünya halkları önünde mahkumdur.

21 . yüz yılı "ABD yüz yılı" ilan eden Dış İlişkiler Konseyi siyasi stratejisti Henry Kissinger, Çin'i "gelecek on yılın süper gücü" olarak tanımladıktan bir ay sonra W. Bush, Çin'i "ABD düşmanı" ilan etti. Küreselleşme stratejisti George Soros "ulusal sınırların gevşetilmesi ve kaldırılması gerektiğini, sosyal devletlerin kaybedeceğini" ilan edişinin ardından en büyük şahin, petrol tröstlerinin genel koordinatörü Dick Cheney, ulus devletleri "ABD ekonomisinin ve çıkarlarının düşmanı, serseri devletler" olarak ilan etmiştir. Diğer önemli stratejist Zbigniew Brzesinski, "küreselleşmenin, mutlak olarak ABD'nin global çıkarlarına yönelik olmasını" ifade ederek, ABD'nin yeni hedefini, Avrasya olarak göstermiştir. (Küresel Dünya Politikaları ve Ulusal Seçenekler-Erol Bilbilik)

El Kaide ve Ladin 11 Eylül katliamını yapmadan önce, yerdeki karıncayı gözetleyebiliyoruz diyenlerce, gözden mi kaçırılmıştır? Bu istihbarat yapıldığı halde gölgelenmiş midir? Yoksa yardım mı edilmiştir bilinmez ama, stratejinin uygulamaya konulmasına, çok uygun bir sebep olmuştur. Yıllarca çektikleri Taliban işkencesi yetmezmişçesine, bu vahşetten haberi bile olmayan Afganlılar ödemişlerdir faturayı. Afganistan tahrip edilmiş, halkın yoksulluğuna yoksulluk katılmış, teröristler belki ellerinde kitle imha silahlarıyla uzaklara gitmişlerdir. Sonuçta taşlar bağlanıp, köpekler salıverilmiştir. Ayrıca, eğer yalnızca terörizm için gidilmişse, hala ABD neden Afganistan'dadır? Taliban neden elini kolunu sallayarak Pakistan'a gidebilmiştir? Irak'la ilişkilendirilmeye çalışılan El Kaide, başka sebepler icat etmesi için mi orada tutulmaktadır. Üstelik savaşın bulaşığını yıkamayı Türkiye, Almanya ve Hollanda'ya yıkmışken, Afganistan'da karargah kurmanın sebebi nedir? Sebepleri bellidir ;

1. Bir buçuk milyar nüfusu ve toplam dünya üretiminin yüzde üçünü üretir hale gelmiş olan Çin'in, hammadde ve enerji koridorlarını, rekabet etmekte zorlandığı uluslararası pazarlarını kontrol altına almak,
2. Nükleer silah ve atom bombası sahibi; Rusya, Çin, Hindistan, Pakistan ve K.Kore'yi yakın takibe almak,
3. Çin, Rusya ve Fransa'nın Irak'ta en büyük petrol üreticisi ülkeler olmalarına rağmen, ABD'nin doğrudan buralarda olmamasının gerekli adımlarını atmak,
4. Avrasya'da; Özbekistan ve Kazakistan'da üsler kurmak (kurmuştur) ,Gürcistan'a yerleşerek, Rusya ile, Türkiye ve İran'a kuzeyden güç prodüksiyonları yapmak.

Afganistan savaşı ile bu aşamalar kat edilmiş, mevziler tutulmuş, olgunlaştırılmaktadır. Şimdi, ikinci diğer aşamaya geçilmiştir. Bush, dünyaya ilan ettiği son ABD doktrininde;

- .Irak'ta rejim değişmelidir,
- .Petrol dost ellerde olmalıdır,
- .Petrolün başka ellerde olmasını savaş sebebi sayarım demektedir

DÜNYA YENİDEN YAPILANIYOR

Henüz nasıl çıkılacağı görünmemekle birlikte, dünya bu duruma nasıl gelmiştir. I. ve II. Dünya Savaşlarıyla yeniden şekillenen, fakat aralarındaki gerginliklerini atamayan ulus devletleri, kendilerini ve bölge hakimiyetlerini koruyabilmek için, hızla silahlanmışlardır. Silahlanma, bir taraftan satın alanları hızla yoksullaştırırken, üretenleri; dünya sermayesinin, zenginliklerinin, üretiminin, teknolojisinin birikim yeri haline getirmiştir. Altı buçuk milyar nüfuslu dünyanın, toplam üretiminin üçte birini tek başına, dünya nüfusunun yüzde beşine denk gelen, üç yüz milyon nüfuslu ABD yapmaktadır. Toplam otuz trilyon dolar civarındaki dünya sermayesinin içinde, ABD'nin payı on trilyon dolardan fazladır. Gelişmiş, ittifaklarını kurmuş AB ülkeleri ve diğer bazıları dışında, dünyanın dört milyara yakın nüfusunun, dünya üretimindeki payı yüzde onlardadır ve bu da büyük oranda doğal kaynaklardır, hammaddedir. ABD bütün yoksul, az gelişmiş halkları ve ulus devletleri kendisi için hammadde kaynağı haline getirmiştir. Bu baskın duruma rağmen, öyle bir aşamaya da gelinmiştir ki ABD üretimini kısma, diğer ülkelerden hammadde alımını kısıtlasa, bu gelişmemiş ülke ekonomileri krize girmektedir. Dünya insanına salınan korku sonucu, silah alımına teşvik edilen ve akıl almaz harcamalarla silahlanan, yoksul ulus devletler, cılız veya olmayan üretimleri dolayısıyla ödeyemedikleri bedelleri, IMF ipotekleriyle ve hakimiyet kaybı ile öder olmuşlardır.

Yüksek silahlanma ve teknoloji yarışı ile geçen soğuk savaş döneminin zorlanan dengesi nihayet, II. Dünya Savaşının ardından Roosevelt, Churchill ve Stalin'in mutabakatıyla oluşan bloğun parçalanması, milliyet esasına göre birçok yeni devletin ortaya çıkması ve bazılarının yok olmasıyla bozulmuştur. Yaşanan süreçte ABD'nin elini güçlendiren diğer bir husus, dünyanın tek merkezli hale gelmiş olmasıdır. Soğuk savaş ABD tarafından kazanılmamış, fakat sürece ayak uyduramayan Sovyetler Birliği tarafından kaybedilmiştir. 20. yüzyılda dünya ve insanlık ABD karşısında yenik düşmüştür.

Böyle bir altyapı oluşturan, Sovyetlerin dağılmasıyla düşmansız kalan ve kendine etkisiz düşmanlar yaratmaya çalışan ABD artık, ulus devletleri muhafaza eden bir üst yapıyı yaşatmak istememektedir. Dünya tarihçileri, petrole ve hakimiyet kurmaya dayalı dünya savaşlarının başladığı 1914'ü, dünyaya şekil vermeye çalışan, ekonomik-politik güç dayatmalarının temellerinin atıldığı milat olarak kaydedeceklerdir. Dünya savaşlarının, gerginliklerle yaşanan soğuk savaş döneminin ve nihayet 11 Eylül'le girilen aşamanın sonunda dünya, üç kutuplu hale gelmeye başlamıştır. Bir yanda ABD-İngiltere tek dünya hakimiyetini dayatırken diğer tarafta, Sovyetlerin dağılmasıyla meydana çıkan boşluğu doldurmaya çalışan ve özellikle Almanya ve Fransa'nın başı çektiği netleşmemiş bir karşı duruş gösteren, fakat birlik içinde olmadıkları da görülen Avrupa Birliği yeni hakimiyet paylaşımı yarışına girmiştir. Rekabet ve hakimiyet düzeyinde oluşan bu iki kutba, Çin-Rusya, Rusya-Hindistan ve Şanghay Beşlisi gibi, ayrı bir blok oluşturacak Asya ittifakları eklenmeye başlamaktadır.

Temel ayrışma, 11 Eylül'ün ardından ABD'nin dünyaya ilan ettiği ve yukarıda anlatılmaya çalışılan, tek dünya hakimiyeti projesinin nihai aşamasını uygulamaya koymakla başlamıştır. Bush "11 Eylül milattir. Yanımızda olanlar vardır, diğerleri yoktur" diyerek köprüleri atmış ve 1992'den beri oluşturulan ABD Doktrinini dünyaya ilan etmiştir. Buna göre özetle;

- 1- ABD kendisine düşman olduğuna karar verdiği bir ülkeyi vurma haklarına sahip olduğunu,
- 2- Stratejik üstünlüğe sahip olduğunu ve başka stratejik rakip tanımadığını,
- 3- ABD'nin çıkarlarının sınırlanamayacağını, bunun bir örgütün denetiminde olamayacağını dünyaya dayatmaktadır.

Bu orta çağ emperyalizmidir. Kendisi ve yapacakları üzerinde hiçbir irade kabul etmemekle BM'i yok saymakta, orman kanunu ilan etmektedir. Nitekim, bundan bir süre sonra, Dışişleri Bakan Yardımcısı John Bolton'ın ağzından "BM diye bir şey yoktur, ABD vardır" demiştir. Bu söylem; II Dünya Savaşı sırasında, tüm dünya devletlerini kendi şemsiyeleri altına almak için, Roosevelt ve Churchill'in çabalarıyla kurulan BM teşkilatına artık, CFR'nin ihtiyacının kalmadığının, atılan imzalardan kurtulmak istediğinin, hızını yavaşlatan uluslararası hukukun engellerinden, baskılarından kurtulmak istediğinin ve kabadayılığının ilanıdır. Bundan böyle, tüm dünya bir yana, ABD-İngiliz emperyalizmi bir yanadır. Bu güne kadarki uluslararası normlar, örgütler etkisizleşmiş, dünyanın kendisine yeni kurallar koyması sürecine girilmiştir. Kararlarına uyulmayan BM, saygınlığını yitirmiş NATO gibi örgütler, dünya dengelerini kontrol edebilen, dünyayı disipline edebilen niteliklerini yitirmişlerdir. Bu bakımdan, muhtemel Irak savaşı yalnızca bir askeri savaş değil, dünyayı yeniden yapılandırmanın kazmasının vurulduğu yerdir. Almanya ve Fransa'nın

insani sebepler dışında temel amacı, kendi başına ABD-İngiliz hegemonya dayatmasına razı olmayıp, ortak olmak istemeleridir. Örneğin, Fransa'nın savaşa karşı çıkışının altında yatan; Saddam'la yaptığı ve bitmesine 12-13 yıl kalmış olan petrol ruhsatlarının, Saddam yok olduğunda bitecek olmasıdır. Hem savaşa karşı çıkmak, hem de Körfeze uçak gemisi göndermenin gerçeği, Fransa'nın petrol çıkarlarıdır. Dünya Irak savaşını durduramazsa, ABD-İngiliz tek dünya hakimiyeti projesini kabul etmiş olacaktır. Bu durum ise; ABD'nin başka yerlerde de aynı dayatmayı yapabileceğini, dünyaya kabul ettirmiş olması demektir.

Bush için artık, kendi halkı dahil bütün dünya halklarının savaşa karşı kenetlenmişliğinin, dünyanın yüzlerce şehrinde milyonlarca insanın, yalnız Londra'da bir milyondan fazla insanın savaş protestosunun, İngiliz Devleti dışında BM topluluğu ülkelerinin görüş ve kararlarının, Silah Denetçilerinin iki raporunun, Dünya Atom Enerjisi Kurumunun ve Saddam'ın, silah yapımı ve ithalini yasaklayan kararnamesinin, işaret edilen füzeleri imha etmesinin bir önemi yoktur. ABD, dünyaya saçtığı nükleer, biyolojik, kimyasal, politik, ekonomik kirlilikten korkmakta, bunları yok etmek için en kötü yolu; kitleleri imha yolunu seçmektedir. Çok yanlış bir seçim yapmaktadır. II.Dünya savaşında da Hitler de aynı sevdıyla yola çıkmış, dünya hakimi olmaya soyunmuş, yirmi milyon insanın ölümüne sebep olmuş ve sonunda intihar ederek kurtulabilmiştir. Şiddet ne kadar fazla olursa olsun, teknoloji hangi seviyede olursa olsun, savaş haksızlıktır. Halkımızın savaşın trajedisinin yeteri kadar fakına varamamış olması bir yana, tüm dünyada yayılan savaş karşıtlığı, tüm silahlardan daha etkili bir güç olarak ortaya çıkmaktadır. Bu gelişme dünyanın, **yeni ve güzel umutlara yolculuğunun başlangıcı** olabilir. Yeter ki başta ezilen, yoksul halklar olmak üzere tüm dünya halkları, insanlığının onuru ve bilinciyle, dünyasına sahip çıksın ve haykırınsın; yankee go home !

Yaşanan süreç, tarihi ve iktisadi emperyalist küreselleşme, savaşlar da küreselleşme savaşlarıdır. Bush, küreselleşme savaşının vitesini büyütmüş, hızını artırmıştır. 1990 Körfez Harekatı, Kuveyt'i işgal etmesinin ardından verilen BM desteğinde ve koalisyon güçleriyle altı yüz bini aşkın asker ve bugün çok eski teknoloji olarak nitelenen, on milyon tondan fazla savaş malzemesi ile yapılmıştır. Bu savaşta ABD cebinden beş kuruş harcamamış, savaşın bütün giderlerini Kuveyt'e ve Suudi Arabistan'a ödetmiştir. Afganistan tiyatrosu, ikiz kulelerde masum insanların katlinin ardından, yine BM destekli ve yarı miktardaki güçle oynanmıştır. Tabi, her ikisinde de uluslar arası hukuk çiğnenmiştir. BM kararı olsa da meşru müdafaa hali dışında, uluslar arası hukuka göre güç kullanımı ve savaş açmak yasaktır. Ama uluslararası hukuk ta, BM kuralları da rafa kalkmıştır. Zaten uluslararası hukuk, güçlülerin dağıttığı hukuktur. Senato raporlarında belirtildiği üzere lisanslı biyolojik ve kimyasal silahları kendi eliyle götüren, şimdi de kitle imha silahlarını yok edeceğiz diye Irak'a saldırmaya hazırlanan ABD, kendisinde nükleer silahlar olduğunu açıkça söylemekten çekinmeyen, üstelik iki yüz atom bombası bulunan İsrail'e destek olmaktadır. Bu uluslararası çifte standarttır demeyi gerekli bile görmüyorum. Şimdi ABD, BM Güvenlik Konseyi muhalefetine rağmen, yine uluslararası hukuku çiğneyerek, elektromanyetik dalga yayan darbe bombaları (E bombası), elektrik ve telefon şebekelerini çökerten karartma bombaları, algılama kabiliyeti yer altı korunakları olan füzeler, seyir esnasında hedef seçen füzeler, yüksek ısı bombaları, vs, yeni teknoloji ürünleriyle gitmektedir. Irak bunların gerekeceği kadar zor bir hedef midir. Tabii ki hayır. Bu bir yönüyle dünyaya yeni korku salma, diğer yönüyle de ABD ekonomisini ayakta tutacak önlemlerdir. **Savaş kirlidir ama, emperyalizm için karlıdır .**

Savaş, ABD'de bir sektördür.

KAZMA MEZOPOTOMYADA VURULUYOR

Bush, " Irak'ta rejim değişmeli, Saddam ülkeden gitmeli" demektedir. Bu kabadayı tavrıdır. Körfez Savaşı sonrası çıkan isyanlarda, altmış bin Şii Arap'ı ve yirmi bin Iraklı Kürdü öldürterek bastıran, yirmi yıldır emperyalizme alet olarak halkının da, dünyanın da başına bela olan diktatör Saddam'ı kimse savunmaz. Türkiye'ye karşı oluşan bütün düşmanlıkları para ve politik güçle desteklemiş, Iraklı Türk'lere, Iraklı Kürt'lerle birlikte asimilasyon uygulamış olması dolayısıyla Türkiye hiç savunmaz. Diyelim, Saddam Irak'ta değil. Peki, kim yönetecektir ve nasıl yönetilecektir Irak. Iraklı Kürt aşiret reislerinin istediği, demokratik olmayan federasyondur. Çünkü; kesin kayıtlara dayanmamakla birlikte, yirmi beş milyon Irak nüfusunun yüzde yetmiş Arap, yüzde on sekiz Iraklı Kürt, yüzde onu Iraklı Türkmen, kalan Süryani'dir ve seçimin ne getireceği bellidir. ABD, Iraktaki Kürt aşiret reislerine 1998 de verdiği, bağımsız devlet sözünden de, federasyon sözünden de savaş sırasında Türkiye'nin desteğini kaybetmemek, Suriye ve İran'ı bu aşamada karşısına almamak için çark etmiş, kendi yönetiminde askeri-otoriter, merkezi idareye bağlı coğrafik federasyon kararı almıştır. Iraklıların kendilerini yönetme yeteneği ve hakkı olmadığına karar verip,

atayacağı Irak Valisinin adını bile açıklamıştır. Amaç; ne Irak halklarının iradelerinin temsilini sağlamak, ne de gelişecek bir demokrasi planlaması değildir. Amaç, petrolün dağıtımının kontrolü, Çin, Avrasya, Irak üçgeninde ABD hakimiyetinin sağlanması, İsrail'in güçlendirilmesi, Arap İslamiyet'ine yeni şekil verme ve milliyetçi Arap'ları disipline etmedir.

ABD'nin bölgeye bakışı, petrol kadar İsrail eksenslidir. Irak, bölgenin en büyük devletidir ve savaştan parçalanmadan çıkabilirse çok büyüyeceği öngörülmektedir. İsrail'i tanıyan ve iyi huylu (!), ABD kontrolünde bir Irak Devleti ile İsrail için Irak tehlikesi yok edilecektir. İsrail için en büyük tehlike, şu anda bile Irak'tan ziyade, uzun menzilli, nükleer başlıklı füzelere sahip olan İran'dır. ABD için, petrol bile olmayan Irak'ın kuzeyinin İsrail'e, İran'ı yakınından gözetleyebileceği uluslararası meşruiyet kazandırılabilirliği üsler temin etmekten ve petrolün dost ellerle kontrol edilmesinden öte bir anlamı yoktur. Nitekim BBC Ortadoğu muhabiri Hüsnü Mahli'nin açıkladığı bilgiye göre Brzesinski, yakın tarihte çıkan makalesinde " Irak'ın tüm orta doğuda olduğu gibi, birçok etnik yapıdan, farklı düşman mezheplerden oluşan, aşiretlerin hakimiyetinde bir yapı" olduğunu belirterek, bunları birbirleriyle çarpıştırarak yaratacakları kontrollü kaosla sonuca gideceklerini ve sonuçta petrolün kontrolünü İsrail'le, İsrail'in güvenliğini petrole sağlamış olacaklarını yazmıştır. ABD'nin, İsrail'in isteği üzerine, bölgede kolay kontrol edilebilir başka kukla devletler de kurma planları olduğu, Siyonist şeflerinin 2000 yılında New York'ta yaptıkları toplantıda çizdikleri haritayı, Strateji ve Uluslararası İlişkiler Merkezine (CSIS) verdikleri bilinmektedir. Nitekim, ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı John Bolton, eski CIA Başkanı Woolsey demeçlerle ve şimdi de Pentagon danışmanı Richard Perle, İranlı yazar Amir Takiri'ye; Irak'tan sonra Suriye, İran ve Libyada rejimi değiştireceklerini, Libya'ya müdahale edeceklerini söylemişlerdir.

Hal böyleyken, savaşı pompalayan KDP ve KYP'nin aşiret şeyhlerinin, ABD'nin isteğiyle Ankara 'da yapılan toplantı sonrasında basın önünde, Amerikalı generale " bundan sonraki toplantıyı Bağdat'ta yaparız" demeleri yalnızca aymazlıktır, durumu yorumlamaktan uzak bir ajitasyondur. Aynı derecede yanlış olan Türkiye'nin, bir yanda savaşı önleme söylemleri, diğer yanda böyle toplantılara sahne olduğudur. Bu davranışlar komşuluğa sığmaz ve derhal sonlandırılmalıdır. Aynı kişiler "ABD'yi kurtarıcı olarak görüyoruz. ABD askeriyle birlikte savaşacağız." demektedirler. Aşiret otoritesiyle kendilerine bağladıkları Kürt'leri ABD askeri yapanlar, Irak'ın kuzeyinde devlet kuracaklarını söylemektedirler. ABD ve İngiltere uzun süredir bu kuklaları, mali, askeri, politik olarak destekliyor. Bu, emperyalizmin yukarıdan beri anlattığımız yapısıdır. Bu, Türk Halkının daha önce defalarca seyrettiği sahnelerden biridir. İngilizler ne zaman Türkiye'yi köşeye sıkıştırmaları gerekse hep Kürt kozunu oynamışlardır. Lozan'da çözülemeyen Musul Vilayeti meselesinin diplomatik görüşmeleri esnasında İngilizler, Kürt Teali Cemiyetini, vatan haini Vahdettin'in ve İngiltere Dışişleri Bakanı Lord Curzon'un silah ve para desteğiyle örgütlemişler, 1925 yılında eline yeşil sancak verdikleri gerici Şeyh Sait isyanını çıkarmışlardır. Türkiye, yoğun isyan ortamında, isyanın arkasındaki İngiliz desteğini kesebilmek için, Musul'u İngiliz mandasındaki Irak'a terk etmek zorunda kalmıştır. Sonra da Musul, 1932'de kurulan bağımsız Irak'ın olmuştur. Bu arada hatırlamadan geçmek yanlış olur; İngilizler, 1918'de Irak'ı işgal ettiklerinde ilk iş olarak, daha önce Sevr'de bağımsızlık sözü verdikleri Kürt'leri bombalamışlardır. 1926'da Ankara Antlaşmasıyla Musul'u ele geçiren İngilizler yine aynı şeyi yapıp, isyanı örgütlediği kişileri yok etmiştir. Bu günde Türkiye'de oturan, Sevr kafalı kişi ve gruplar, terör örgütünün vekilliğini yapan, savaş yanlısı siyasi oluşumlar vardır. Gerçekten savaş karşıtı yürüyüşleri, mitingleri özel amaçlarıyla sabote edenler, ülkemize savaşı taşımak isteyenler, her fırsatta iç savaşı dillendirenler hatırlamalı ve hiç unutmamalıdır; Kurtuluş Savaşı, vatan hainlerinin oluşturduğu ihanet çemberinin ortasında verilmiştir, bundan dolayı da ayrıca büyüktür.

HALKIMIZ, SAVAŞA DÜŞMANDIR

Savaş yol alırken, dünya ateş yumağına dönerken, Türkiye ne yapmaktadır? Hükümetin savaş karşıtı söylemleri, Başbakanın Arap ülkelerinde yaptığı temaslar, bu ülkelerin dışişleri Bakanlarıyla İstanbul'da yapılan toplantı, ihanetlerin ve iki yüzlülüğün tarih yazdığı toprakların insanlarını bir araya getirmesi ve ortak bildiri imzalamaları yönünden olumlu olmakla birlikte diplomatik bir jestten öteye geçememiştir. Ayrıca Irak'a yapılan ticari amaçlı ziyarette ise, akılla izah edilebilecek bir yan görülmemektedir. Bu temaslar ve toplantılar barış çağrılarına ve hatta savaşı önleme girişimlerine rağmen, ABD'ye destek olma niyetinde olan Hükümetin, seçmenine ve Müslüman bölge ülkelerine "elimizden geleni yaptık fakat, savaşı önleme girişimlerimiz sonuç vermedi" diyebilmenin hazırlığı olmuştur.

Savaşı önlemenin yolunun, hatta engel olmanın yolunun Türkiye'nin topraklarını, ABD askerlerine açmamaktan geçtiğini söylemeyen kalmamıştır. Türkiye, bir yanda ABD emperyalizminin

dayatmalarına yeşil ışık yakarken, diğer yanda AB ülkelerinin kararlarına, savaş karşıtı duruşuna uygun pozisyon alamamaktadır. Türkiye'nin hep öğünerek dile getirilen jeopolitik konumu, doğru kullanılmak bir yana, yeni zorluklar haline dönüştürülmüştür. Her cephesinde destek verdiğimiz NATO, konu Türkiye olunca yardım etmekten kaçmış, ABD'nin Irak'ı komşularına tehdit kaynağı gösterme isteğinden kaynaklanan zorlamasıyla küçük bir yardıma razı olabilmıştır. Hükümet, ABD karşısında başından beri kararlı bir duruş gösterememiştir. ABD'ye yüksek düzeyde güven verilmiştir. Halbuki uluslararası ilişkiler, yalnızca gerçekler ve çıkarlar temelinde ele alınır. Bu tabloda güven, güvenilmezdir. ABD ziyaretinde "merak etme arkadayız" görüntüleri ve Türkiye'nin çıkarlarına ters düşen, kişisel destekler verilmiştir. Meclisten çıkartılan kararlar ABD'ye hava alanlarını, liman ve demir yollarını denetleme, buralarda gerekli değişiklikler yapma ve kullanma izni verilmiştir. ABD, tüm dünya ile bağlarını atmışken, bağlı olduğumuz hangi uluslararası antlaşmaya dayanarak verilmiştir bu destek. Meclisin utanarak aldığı bu karar ABD askerlerinin limanlarımızı, hava alanlarımızı işgal etmeye başlamasının izni olmuştur. İskenderun Limanından ABD askeri araçları, silahları, füze rampaları, iş makineleri girmiştir bile. Gelen ve gelmeye devam eden, "yerinde hazırlık" olarak belirtilen savaş araç-gereçleri buralardan "görev yerleri" olarak nitelenen üslere gitmektedirler. 1968' de Dolmabahçe'den kovulan coniler, füze bataryalı Hummer cipleriyle İskenderun'da volta atmaktadırlar. Liman, yirmi milyon dolara ABD'ye kiraya verilmiştir. Kiracı, Millet Vekilimizi limana sokmamıştır. ABD yetkilileri Mersin balıkçılarına, denize açılıp ayak bağı olmamaları karşılığı maaş teklif etmişlerdir. İskenderun açıklarında yüzü aşkın, askeri ve sivil gemileri yüklerini boşaltmak için beklemektedir. Dileriz, kurtuluş savaşı öncesi günlerde İstanbul'a gelen İngiliz donanması için Mustafa Kemal'in "geldikleri gibi giderler" dediği ve öyle de olduğu gibi, geldikleri gibi giderler.

Meclise sevk edilen ABD askerlerinin ülkemizde konuşlandırılmasını sağlayacak olan Hükümet teskeresi ABD ile para pazarlığına bağlanmış ve teskerenin mutlaka onaylanacağı kabulüyle hareket edilmiştir. Bütün dünya önünde ülkemiz, para ile meclis kararlarının satın alınabileceği, üzerinde fiyat etiketi olan ülke durumuna düşürülmüştür. Uygur toplumların tamamının karşı olduğu, Amerikan halkının bile karşı çıktığı, bu savaşa katılmamız için "mali yardımı imzala, meclisten teskereyi çıkart" değilse savaşın felaketlerine maruz kalırsın, savaş sonrası senaryolarda sözün olmaz, Irak'ta Kürt Devleti kurulur ve benzeri şantajlarla, tehditlerle Türkiye'yi zorlayan ABD'nin saçmalıklarına onurlu bir cevap veremeyen siyasiler, paraya endeksli davranışlarla halkımızı küçük düşürmüşlerdir. Para, dökülecek kanı temizlemez. Türk Halkı, Irak'ta işlenecek cinayetlerle birlikte anılır olmak istememektedir. Geline bu durum sürerken, on binlerce mühendisin, öğretmeninin, doktorun, işçinin, sanatçının, memurun, özetle halkımızın Ankara'da yaptığı miting esnasında TBMM, mitingin ve halkımızın sesine kulak vererek Hükümetin savaşa katılma teskeresini reddetmiştir. Bu karar, Türk Halkının savaşa karşı olduğunun tescilidir, savaş lobisinin yenilgisidir. Savaş karşıtı gösterilere "popülizme teslim olmayız" diyen Siyasi İradeye, halkın üstünde olmadığını ve benzer yanlışlardan kaçınması gereğinin ihtarıdır. Türk Halkına "eli mahkum muz cumhuriyeti vatandaşları" gözüyle bakanların, politik güzergahın askeri dayatmalarla kirletilmesinin yanlış olduğunun, para için her şeyi yaptırabileceğini sananların suratına vurulan tokattır. Ancak bu karar bile Hükümeti, ABD'ye destek verme kararından caydırmışa benzemiyor. Meclisten çıkan ılık, fakat salt çoğunluk yönüyle "savaşa soğuk" olarak tecelli eden karardan hemen sonra, ikinci teskere söylemleri başlamıştır. Doğaldır zira, emperyalizm yalnız işgal etmiyor, yalnız baskı, zulüm uygulamıyor aynı zamanda beyinleri göçertiyor, zihinlere hükmediyor, insanların dirençlerini kırıyor, ilkelerini yok etmeye çalışıyor ve satın alıyor. Hükümet, Meclis kararına sahip çıkıp, oluşabilecek gelişmeler konusunda halkı aydınlatmak, kararı paylaşmak yerine, ilk iş olarak kararın faturasını ek vergiler ve zam olarak halka fatura etmektedir. Hükümetin ret kararını, ABD lehine tamir etmeye kalkması hiçbir işe yaramayacaktır. Halka rağmen politika olmaz.

Diğer taraftan bu karar ABD'nin, Türkiye üzerine oynayacağı oyunları engellemez. ABD'nin, Meclis kararını hükümsüz kılan başka kararlar aldırarak ve ağır bir bedel ödetmek için harekete geçeceği açıktır. Türkiye, düne göre şimdi daha uyanık olmak zorundadır. Bir süredir Irak'ın kuzeyinden, ABD güvencesi ve ağızıyla yapılan tehditlerin, provokasyonlara vardırılabileceği, CIA planlarının uygulamaya konulabileceği beklenmeli ve tedbirli olunmalıdır. Sınır güvenliğini, göçü ve terörist sızmaları önlemek için sınırda bekleyen Türk askerine atılacak bir kurşunun, Kerkük'ü işgal ettirerek katliamlara başlanmasının, terörist saldırıların ve başka tezgahların uyanıklığı ve hazırlığı içinde olunması düne göre daha önem kazanmaktadır. Bu ve benzeri tertipler ülkemizi savaşın

içine çekebilir. Bu taktirde Türkiye yıllarca savaşın içinde olabilir. Her zaman barışı temenni etmek, temin etmek için yeterli olamamaktadır.

Hükümet ve herkes (!) iyi bilmelidir ki; Türkiye savaşın içinde olsa da olmasa da, bölgede çıkacak bir savaştan mutlaka olumsuz etkilenecektir. Üstelik artık savaş çıksa da çıkmasa da estirilen ABD devlet teröründen, yaratılan tedirginlikten bütün bölge ülkeleriyle birlikte Ülkemiz de şimdiden çok kötü etkilenmektedir. Bir ülkenin nerede olduğu kadar, komşularının da nerede olduğu, ne durumda olduğu önemlidir. Türkiye, yirmi yıldır Irak'ın kendi sınırlarını kontrol edemeyişinin, bir siyasi otoritenin olmayışının ceremesini çekmektedir. Bölgenin yoksulluğu, sürekli terör üretmesi ülkemize yoksulluk, milli gelir kaybı ve silahlanma külfeti yüklemektedir. Türkiye özerk halk birimlerinden oluşan, üniter ve demokrat bir komşu arzu etmektedir. Fakat mevcut ekonomik gücü ve dünya sistemi içindeki yeri itibarıyla ülkemizin, bu oluşuma irade koyabilmesi zor görünmektedir. Meselenin bu yanı bir tarafa, Türkiye Irak'ın kuzeyindeki Kürt Devleti oluşumlarını, etnik temele indirgememelidir. Ülkemizdeki Kürt asıllı yurttaşlarımızın bir çoğu savaşa karşıdır. Sınır illerinde kadınlı, erkekli savaş karşıtı gösteriler yapmaktadırlar. Büyük çoğunluğunun sınırın öbür yanındakilerle politik bağları yoktur. Konuya hassasiyetle yaklaşılmalı, yanlışlar yapılarak yöre insanı başkalarının kucağına itilmemeli, yeni problemlere sebep olabilecek dış ve iç senaryoları izleyecek ve tedbirler alacak özel sivil birimler oluşturulmalıdır. Türkiye her şeyi facia oluncaya kadar seyretme alışkanlığından kurtulmalıdır. 1983'te PKK için "birkaç terörist" diyen Türkiye, on beş yıl uğraşmış, otuz bin insanını kaybetmiş, yüz milyar doların üzerinde para harcamış, hala da tamamen çözememiştir. Savaş esnasında veya sonrasında oluşabilecek, ülkemize ve insanımıza zarar verebilecek tertiplere karşı her türlü tedbir alınmalıdır.

Bu savaş yapılırsa da bir gün biter. Türkiye bölge ülkesidir. Komşularımızın ülkemize düşmanlıklarla yaşamaları ne kadar zor ise, Türkiye'nin de komşularının düşmanlığını kazanarak rahat etmesi mümkün değildir. Bağımsızlık mücadelelerine önder saydıkları Mustafa Kemal'in resimlerini ceplerinden, karargahlarından eksik etmeyen Cezayirlilerin Türk dostluğu, bağımsızlık savaşlarında Fransa'ya verilen destek sonucu tamir edilemeyecek şekilde bozulmuştur. Gönülden küsmüşlerdir. Avrupa şarkı yarışmalarında bile Türkiye'ye puan vermezler. Türkiye şimdi, Irak halkı açısından benzer bir sınav vermektedir.

Türkiye, artık yakın zamana kadar ifade edilmesi suç sayılan emperyalizm gerçeğini ve ülkemiz üzerindeki emellerini görmeli, sağlam ve geleceğe yönelik ulusal strateji belirlenmelidir. Bu; ulusal çıkarlarımızın önde tutulduğu, çağdaş dünya ülkeleriyle paylaşılan, toplum tarafından onaylı, ekonomik dayatmalardan arınmış, kendi gücünün büyüklüğüne güvenen, halkımızın sahip çıkacağı bir strateji olmalıdır. Türkiye, bugünkü IMF endeksli politik parametrelerin dışına çıkmak zorundadır. İktidardan iktidara değişen, bazen ABD, bazen Müslüman gözlükle bakılan, tarih ve uluslararası politika gerçeğiyle bağdaşmayan, tekelci politikalarla yürünemez. Mısır-İsrail ve Türki Cumhuriyetler-Arap üçgenlerinin köşe noktası bir ülkenin, Türkiye Cumhuriyetinin, bölgeye ve emperyalizme karşı politikasının güncel gelişmelerle yürümesi düşünülemez. Türkiye'nin ulusal doktrini, Cumhuriyetin kuruluş sözleşmesidir; Yurtta sulh, cihanda sulh.

Bu yazının dergide yayınlanacağı tarihte durum ne olacaktır bilinmez ama, bölgeye giden ABD, İngiliz askerleriyle, bölge güçlerinin ve sahnede görünmeyen diğerlerinin, çeşitli dünya güçlerinin Irak'tan başlayan yeniden şekillenmenin sofrasını kuracakları bilinmektedir. Tabii ki, bazıları kurtlar sofrasında olmak kaydıyla.

Türk Halkı özgürlüğüne yönelik saldırılara seyirci kalmaz. Özgürlüğünü kaybedip, kazananlar, onun değerini iyi bilir. Türk Halkı, başka ulusların özgürlüklerine de titiz bir saygı içindedir ve Irak Halkı ile bir derdi yoktur. Türkiye'nin ulusal çıkarları, komşularının güvenliğine gösterdiği saygıyla yakından ilgilidir. Bu savaş, Türk Halkına lazım değildir. Bu halk, hakimiyetine yönelik bir savaştan hiç çekinmez ve ayak sesleri hızlanan bu savaşa cevabı hazırdır; **YANKEE GO HOME !**

